

Fővárosi Bíróság

11.Kpk. 45.264/2007/2.

A bíróság **KAPCSOS GERGELY** (Budapest) kérelmezőnek a **GAZDASÁGI VERSENYHIVATAL** (Budapest) kérelmezett ellen versenyügyben hozott közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata iránt indult nemperes eljárásban meghozta az alábbi

végzést:

A bíróság kérelmező kérelmét elutasítja.

Kötelezi a bíróság kérelmezőt, hogy az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal illetékes szervének külön felhívására fizessen meg 5.300.- (ötezerháromszáz) forint nemperes eljárási illetéket a Magyar Állam javára.

A végzés ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A bíróság a per adatai alapján a következő tényállást állapította meg:

Kérelmező a kérelmezett Vj-162/2006/8.számú végzése ellen élt kérelemmel a bírósághoz. Kérelmezett végzésével a korábbi 6. számú végzését helybenhagyta, amelyben a kérelmezett a Fővárosi Közterületi Parkolási Társulás ellen gazdasági erőfölénnyel való visszaélés tilalmának. feltételezett megsértése miatt indult versenyfelügyeleti eljárást megszüntette. Határozatában a Tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv) 21. §-ába ütköző magatartást megállapítani nem tudta: Bejelentő azzal tett bejelentést kérelmezett felé, hogy a . parkoló társaság a parkoló díj megfizetése tekintetében nem biztosított különböző, a fizetendő díj összegére kiható lehetőségeket (mobil telefonon keresztül való díjfizetés, illetve az előre megváltott parkolási jegyen feltüntetett időpont (előtt távozó fogyasztók részére) nem térítette vissza a díjkülönbözetet.

Kérelmezett határozatában megállapította, és az eljárást a Tpv. 71/A §-a alapján megszüntette, miután azt állapította meg, hogy nem látott megállapíthatónak visszaélésszerű magatartást azzal összefüggésben, hogy a parkoló társaság 2005. június 14. és 2006. október

24. között nem vezette be a mobil telefonos fizetési rendszert. Elfogadva a jogszabályi környezet bizonytalanságát, és az ésszerű és méltányolható indoknak minősült a parkoló társaság magatartása a Tpv. 21. §-ának értékelése körében. Erre való tekintettel a gazdasági erőfölény vizsgálatát nem látta indokoltnak. Arra nézve pedig, hogy megvalósult-e a visszaélészerű magatartás a tekintetben, hogy a parkoló automatán keresztül megváltott parkolójegyen szereplő lejáratú időtartam előtt távozó autós számára a társulás nem téríti vissza a fel nem használt időtartamnak megfelelő összeget, úgy foglalt állást, hogy a vizsgálat felmérte, miszerint egy ilyen a visszatérítést lehetővé tevő rendszer bevezetése nagymértékű többlet költséget jelentene az üzemeltetőre nézve, amelyet aztán az üzemeltető, illetve az azt létrehozó önkormányzat jogosan továbbháríthatná a fogyasztóra, amivel a jelenlegi szolgáltatás jelentősen megrágulna.

A 6. sorszámú végzés ellen kérelmező jogorvoslattal élt. Ennek alapján született meg a 8. sorszámú végzés, amelyben kérelmezett kizárólag a 7. sorszámú beadvány kereteit bírálta felül és megerősítette, hogy tárgyi hatály hiányában nem volt helye versenyfelügyeleti eljárás megindításának és lefolytatásának. E határozat indokolásában kiegészítette a felülvizsgált 6. számú végzés indokolását, amelyet természetesen változatlanul fenntartott.

A végzés ellen kérelmező kérelemmel fordult a bírósághoz, amelyben előadta, hogy a kérelmezett végzése jogellenes, egy előre kialakított álláspontot kíván alátámasztani jogi indokolással, mindenféle eszközt felhasználva, hogy a Tpv. alkalmazását kizárja. A parkoló társaság felhagyott az erőfölényes díjbeszedési gyakorlattal, amikor bevezette a mobiltelefonos parkolási díj lehetőségét, ez lehetővé teszi a tényleges igénybevétel utáni pontos elszámolást. Bejelentése célja az volt, hogy az összes parkolási társaság rá legyen kényszerítve a pontos elszámolás lehetővé tételére, és országosan egységes rendszer kerüljön kialakításra. Megjegyezte, hogy a bejelentett egyetlen tevékenysége a díjbeszedés, ennek ellenére aránytalanul magas a működési költsége, és ezáltal agresszív díjbeszedési gyakorlatot folytat. Kérelmezettnek ezt kellett volna megfelelően szankcionálnia, ezzel rákényszeríteni az összes többi társaságot is korrekt elszámolási viszonyok kialakítására, hogy a felek egyenlő pozícióban lehessenek. Kérte a bíróságot, hogy versenyfelügyeleti szempontból mobiltelefonos rendszer kialakítása előtti időszakot értékelje. A fővárosban több társaság működik, ezek már évekkel ezelőtt bevezették a mobiltelefonos rendszert, a bejelentett szándékosan nem tette ezt bevételeinek növelése érdekében. A hivatkozott rendelet nem tiltotta a pontos elszámolás lehetővé tételét, nem is kötelezte a társaságot erőfölényes díjbeszedési gyakorlat folytatására. A visszatérítés lényeges mozzanata az erőfölényes magatartásnál, nem is ez a lényeg, hanem az, hogy olyan rendszer kerüljön

kialakításra, amelyben a fogyasztó a ténylegesen igénybe vett parkolási idő után tudjon díjat fizetni. Az azért fontos, mert a fogyasztó általában nem tudja előre meghatározni, hogy mennyi ideig fog várakozni, 5 perc türelmi idő adása nem életszerű.

Téves a parkolótársaság azon álláspontja, hogy a fogyasztó képes felmérni azt, hogy mennyi időt tölt el a várakozóhelyen. A belvárosban található számos hivatal, intézmény található, ahol nem átható, ahol nem lehet előre megbecsülni az eltöltendő időt. A korábbi rendszer parkolóhelyenkénti tárcsás fizető automaták, melyeket magas költséggel lecserélték, képes volt elkerülni az egy várakozóhely utáni többszörös díjfizetést. Ez is azt bizonyítja; hogy szándékosan a fogyasztókat hátrányosabban érintő rendszer létrehozásában érdekeltek. Az sem igaz, hogy minél inkább közelíti a díjfizetési rendszer a pontosságot, használat arányosságát, annál nagyobb költségekkel kell számolni, ugyanis a mobilos rendszer bevezetésével nem lett drágább az egységnyi díj és már évek óta mobiltelefonos rendszert alkalmazó társaságok sem működtek többszörös költséggel. Az alkalmazott kombináció a fogyasztót hozta a leghátrányosabb helyzetbe, az 5 perc türelmi idő utáni magas pótdíjjal. Az alulfizetés nem gyakori, mert ekkor pótdíj kiszabás történik, a fogyasztó így kiszolgáltatott, fenyegetett helyzetben van a parkolóőrök is a pótdíj kiszabásában érdekeltek: Mindezek alapján kérte, hogy a bíróság kötelezze a kérelmezettet, hogy a parkolótársaságot szankció megfizetésére kötelezze.

Kérelmezett ellenkérelmében arra való hivatkozással, hogy kérelmező jogorvoslati kérelmében a 6. illetve 8. számú végzésben foglalt kereteket nem veszi figyelembe, ezért kérte, hogy jogorvoslati kérelmét, mint megalapozatlant utasítsa el a bíróság.

Kérelmező kérelme - az alábbiak szerint - nem alapos.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról, és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról (a továbbiakban: Nptv.) 3. § (3) bekezdése értelmében a bíróság a jogszabálysértő közigazgatási végzést - szükség esetén a végzést hozó közigazgatási hatóság új eljárásra vagy az eljárás folytatása mellett - hatályon kívül helyezi vagy megváltoztatja. A bíróság végzése ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

Fentiekből kiindulva tehát a bíróságnak a nemperes eljárás keretében felülvizsgált közigazgatási végzéssel összefüggésben arra van lehetősége, hogy azt akkor helyezheti hatályon kívül, vagy változtathatja meg, hogyha jogszabálysértő a közigazgatási végzés.

A bíróság kérelmező kérelmével kapcsolatban mindenképp elöltszükségesnek tartja leszögezni, hogy hatásköre és jogosultsága kizárólag a kérelmezett végzésének jogszerűsége vizsgálatára terjed ki. Ennek következtében pedig a közigazgatási végzés meghozatala alapjául szolgáló tényállásból kell kiindulnia, így az országos gyakorlatot, amelyet kérelmező számon kér a bíróságon, illetve kérelmezetten nem vizsgálhatja, kizárólag a bíróság arra jogosult, hogy a kérelmezetti végzés jogszabályszerűségét felülvizsgálja.

Kérelmező kérelmével ellentétben a kérelmezett helyesen hivatkozott végzésében a Tpvt. 71. §, illetve 70. §-ának (1) bekezdésében hivatkozottakra, tekintettel arra, hogy tárgyi hatály hiánya ténylegesen ezen jogszabályi rendelkezés értelmezésében azt jelenti, hogy amennyiben nincs olyan magatartás, amely sérthetné a Tpvt rendelkezéseit, úgy természetesen az eljárás sem folytatható le. A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 63/A.§-ának h) pontja értelmében a Fővárosi Önkormányzat rendeletben szabályozza a főváros parkolás- gazdálkodási rendszerét, a kiemelten védett és védett parkolási övezetek az alkalmazható várakozási díjak megállapítását, a közterület használatot, és a közterület rendjét, továbbá a közterület felügyelet szervezeti feladatait.

Az Ötv. felhatalmazása alapján a fővárosban a Budapest főváros közigazgatási területén a járművel várakozás rendjének egységes kialakításáról a várakozás díjáról és az üzemképtelen járművek tárolásának szabályozásáról szóló 19/2005 (IV. 22) Fővárosi Kgy. rendelet (a továbbiakban: R) szabályozza a parkolás rendszerét, amelynek 17. § (1) bekezdése szerint a KRESZ 17. § (1) bekezdésének e/2. pontjában meghatározott módon kijelölt és a 3.számú mellékletében megállapított olyan körülhatárolt terület minősül várakozási övezetnek, amely munkanapokon 8 és 18 óra között díjfizetés ellenében legfeljebb 3-4 óra időtartamig vagy időtartam korlátozása nélkül használható várakozásra. A kiemelt rendelkezésekkel a bíróság arra kíván rámutatni, hogy bár a parkoló társaság díjakkal kapcsolatos magatartása a piacon érvényesül, és így természetesen meghatározza a vele szerződést kötő fogyasztók magatartását is, azonban a magatartás nem tartozik a Tpvt tárgyi hatálya alá, mivel a törvényből következően (Ötv 63/A §-ának h) pontja) az azon alapuló jogszabály (R) vonatkozik az általa e körbe tanúsítható magatartásra. A szabályozás kogens, tehát attól a parkoló társaság nem térhet el, mégpedig meghatározva a kötelezően érvényesíthető, érvényesítendő díjat, beleértve minimum időre eső díjat is, és nem hagyja a parkoló társaságnak arra nézve teret, hogy egyedileg akár rendszerszerűen, akár méltányosságból

eltérjen a rá és a fogyasztókra nézve övezetenként járműkategóriánként és adott időre meghatározott kötelező díjaktól, illetve azok érvényesítésének módjától, beleértve az esetleges visszatérítést is. Ebből következően pedig helyesen hivatkozott végzésében a kérelmezett, hogy a Tpv 21. §-ának megsértése nem állapítható meg abban az esetben, ha a vállalkozás erőfölényének megléte és visszaélészerű magatartása nem bizonyított. A lefolytatott vizsgálatból és a bíróság számára rendelkezésre álló iratokból az volt megállapítható, hogy törvénysértés nem történt, visszaélészerű magatartás hiányában pedig a parkoló társaság gazdasági erőfölényének vizsgálata sem volt indokolt. A jogszabályi hivatkozással alátámasztottan vezette le kérelmezett végzésében kérelmező kérelmével ellentétben, hogy 2005. június 14. és 2006. október 25. között azért nem vezette be a mobiltelefonos fizetési rendszert, mert a jogszabályi környezet bizonytalan volt. A fővárosi rendelet által kilátásba helyezett fővárosi közös elszámoló központ létrehozása elmaradt. A közös fővárosi parkoló kártya és egységes mobiltelefonos fizetési rendszer kialakítása is késedelemben volt, és mindez a bíróság olvasatában is méltányolható és ésszerű indok volt a bejelentett részéről attól, attól függetlenül, hogy más társaság adott esetben a fenti időponttól korábban vezette be a mobiltelefonos fizetési rendszert.

Vizsgálta a kérelmezett azt is, hogy a parkoló társaság vajon nem jár-e el visszaélészerűen, amikor a parkoló automatán keresztül megváltott parkolójegyen szereplő lejáratú időtartam előtt távozó autós számára nem téríti vissza a fel nem használt időtartamnak megfelelő összeget. Bár kétségtelen tény, hogy az előre rosszul becsülhető időtartam esetén szinte kizárólag a fogyasztó járhat rosszul. Azonban az ilyen kockázatok csökkentése érdekében a fogyasztónak kell más alternatív megoldást választania a parkolás megoldására.

Nem találta jogszabálysértőnek a bíróság a kérelmezetti végzésben foglalt azon következtetést, hogy a díjfizetési rendszer pontos használat arányosság következtében nagyobb beruházási és ellenőrzési adminisztrációs költségekkel kell számolni, amelynek következményeit szintúgy ezen társaságok a fogyasztóra hárítanák át. Nem kifogásolható a fővárosi parkolási rendszerben az 1 óra várakozási idő alatti 5 perces, valamint az ezen felüli 15 perces szankció nélküli türelmi idő biztosítása sem.

Ezért a bíróság azt tudta megállapítani, hogy nem minősíthető visszaélészerűnek a parkoló társaságnak az a gyakorlata; hogy nem működtetett túlfizetést kiküszöbölni képes ellenőrzési és adminisztrációs rendszert a parkoló automata igénybevétele esetén, a kérelmező által megjelölt időpontban, és a helyzeten viszont most már változtatott a mobiltelefonos jegyvétel, melynek igénybevétele jelenleg már mód van.

Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy kérelmezett jogszerű végzést hozott és kérelmező kérelmét elutasította.

A kérelmező az Illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § b) pontja alapján köteles az illeték megfizetésére.

Kérelmezett költséget nem igényelt, ezért a bíróságnak ebben a kérdésben döntenie nem kellett.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét az Nptv. 3. §-ának (3) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2007. március 26.